

[Edvard Sørensen.]

for synes, at dette, at man tog Tilskuddet paa Statsindkomstskatteloven, vilde tiltale Regeringen ret stærkt. Vi har jo adskillige Gange været ude for den Tale, at Venstre vilde dække over de store Indkomster, og vi ved, at Progressionen i Statsindkomstskatteloven er mange Gange større, end den er i Loven om den fælleskommunale Udligning. Men, som sagt, vi er villige til Forhandling paa dette Punkt.

Naar vi ser, hvordan Udgifterne stiger i Amtskommunerne i disse Aar, ikke mindst paa Medicinalvæsenets Omraade, og ved, hvor haardt Snekastningsloven belaster Amtskommunerne i Aar, og erkender den relativt ringe Skattebæreevne, der er i Landdistrikterne, vil det være indlysende for mange, at en Lempelse paa dette Omraade maa gennemføres, saaledes at de alt for høje Ejendomsskatter kan nedsættes. Og til Fremme af dette Formaal er Venstres Lovforslag langt det bedste af de to, vi her behandler.

I Bemærkningerne til Regeringsforslaget oplyses det, at der paa Statsregnskabet for 1937—38 er en Beholdning i Udligningsfonden paa ca. 7,4 Mill. Kr., og at der paa Baggrund af dette i 1938—39 og i 1939—40 ikke udskrives mere end 80 pCt. af det Beløb, som Skalaerne i Bestemmelserne om den fælleskommunale Indkomstskat kunde give, idet dette Beløb regnes at kunne dække Behovet. Dette viser bl. a., at de i Udligningsloven fastsatte Promiller for Ejendomsbeskatningen er fastsat højere end nødvendigt. Om dette er en Tilfældighed, eller det er gjort bevidst, skal jeg lade usagt, men da Loven blev gennemført, maatte man faa det Indtryk, at Forholdet mellem Ejendomsskat og Formue- og Indkomstskat var afpasset saaledes, at disse Skatter skulde dække Behovet nogenlunde i Overensstemmelse med det opstillede Udskrivningsgrundlag. Da det nu viser sig, at der for indeværende og kommende Aar kun er Brug for 80 pCt. af Indkomstskatten, betyder det en Skævhed i Grundlaget til Ugunst for Ejendomsbeskatningen.

Det vilde derfor, sammenholdt med Udtalelserne om, at Ejendomsbeskatningen i Landdistrikterne bør ændres i nedadgående Retning, være rimeligt, om man brugte dette eller et tilsvarende Beløb til Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen; og det vilde jo ske, hvis man fulgte de Tanker, der er nedlagt i det Forslag, mit Parti har stillet.

Idet jeg udtaler Haabet om en velvillig og saglig Behandling af det af os stillede

Forslag, skal jeg paa mit Partis Vegne give Tilsagn om en saglig Behandling af det af Regeringen fremsatte Forslag.

Kristen Amby: Med Hensyn til det af Venstre fremsatte Forslag skal jeg sige, at det vil vi være med til at behandle med al mulig Velvilje i det Udvalg, der formentlig nu bliver nedsat. Der kan jo ingen Tvivl være om, at vi er enige i det Formaal, der tilstræbes: at bringe de mange Steder helt urimeligt tyngende Ejendomsskatter ned. Hvorvidt man i Enkeltheder kan tiltræde Forslaget, skal jeg ikke her udtale noget om, men da vi tiltræder Formaalet, maa vi vel ogsaa ved Forhandlingen kunne finde et Standpunkt paa Linie med hinanden.

Med Hensyn til det af Regeringen fremsatte Lovforslag ønsker jeg at sige, at vi vil støtte det og være med til at behandle det velvilligt i det Udvalg, der bliver nedsat; men jeg har rigtignok først et Par Bemærkninger.

Der er nu fremvist et Overskud paa over 7 Mill. Kr., skønt man kun udskriver Skatten med 80 pCt. af Grundbeløbet. Nu staar der udtrykkeligt i Udligningsloven, at den fælleskommunale Udligningsskat nedsættes eller forhøjes efter Finansministerens Bestemmelse i Forhold til Udligningsfondens Behov. Det vil altsaa sige, at egentlig har man ikke Lov til at bruge de Penge, som nu er opsparet i denne Fond, til andet end til at nedsætte den fælleskommunale Skat med; ellers er der ikke Spor af Mening i denne Lovbestemmelse, hvorved det udtrykkeligt fastslaas, at man nedsætter eller forhøjer, efter som Udligningsfondens Behov er dækket eller udækket. De 7 Mill. Kr. er jo procentvis et meget stort Overskud; naar man endda er inde paa kun at udskrive Skatten med 80 pCt. af Grundbeløbet, vil det sige, at der maaske er udskrevet omkring ved $\frac{1}{4}$ for meget i fælleskommunal Skat, jeg kan ikke sige saa nøjagtigt, hvor meget det er. Men naar der nu er saa stort et Overskud, havde egentlig Skatteyderne efter Lovens Bestemmelse, Bogstav og Aand Krav paa at faa den fælleskommunale Skat nedsat med dette Beløb, derom mener jeg ikke der kan være nogen som helst Tvivl. Naar Fondens Formaal er dækket — og det er de —, skulde Overskuddet tilbageføres til Skatteyderne.

Naar vi imidlertid alligevel kan gaa med, er det bl. a. ud fra en Betragtning, der ligger paa Linie med den, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen nu var inde paa, at selve Udligningsskatterne lider af den Skævhed, at Nedsættelse ikke kan finde Sted for